

Aleg. 95.

Sprawozdanie

komisji budżetowej w przedmiocie wniosku Wydziału krajowego co do dyet i kosztów podróży funkcyonaryuszów Wydziału krajowego i zakładów krajowych.

Wysoki Sejmie!

Wydział krajowy, czując potrzebę unormowania i objęcia w jedną całość organiczną w instrukcyach, alegatach i uchwałach Sejmowych rozrzuconych przepisów do dyet i kosztów podróży funkcyonaryuszów Wydziału krajowego i służ, chcąc dalej zastosować je do obecnych stosunków i potrzeb, przedłożył Wysokiemu Sejmowi sprawozdaniem pod l. 10421 projekt z wnioskiem do uchwały.

Komisya budżetowa, której to sprawozdanie przekazane zostało, zgadza się w zupełności ze zdaniem Wydziału krajowego, iż uregulowanie tych przepisów wskazaniem jest ze względów służbowych i finansowych.

Komisya budżetowa wnosi projekt Wydziału krajowego z tą tylko zmianą, iż poleca do przyjęcia podwyższenie dziennej płacy, czyli dyet dla Marszałka krajowego z 5 zł. na 15 zł., Członków Wydziału krajowego z 5 zł. na 10 zł. obecnym stosunkom odpowiednie.

Komisya budżetowa stawia

W n i o s e k:

Wysoki Sejm raczy załączony projekt: Przepisów dotyczących się dyet i kosztów podróży funkcyonaryuszów przy Wydziale krajowym i zakładach krajowych uchwalić.

We Lwowie dnia 12, października 1881.

Przewodniczący:

Henryk hr. Wodziecki w. r.

Sprawozdawca:

Edward Weissman w. r.

Przepisy

tyczące się dyet i kosztów podróży funkcyjaryuszów przy Wydziale krajowym i zakładach krajowych.

§. 1. Marszałkowi krajowemu, Członkom Wydziału krajowego i ich Zastępcom, urzędnikom, aplikantom, dyurnistom i sługom Wydziału krajowego i zakładów krajowych, wydającym się w celach urzędowych po za miejsce swej posady, należą się koszta utrzymania czyli dyety i koszta podróży.

§. 2. Tylko za uchwałą Rady Wydziału krajowego mogą być podróże w celach urzędowych przedsięwzięte — pod utratą wszelkiego za nie wynagrodzenia.

Dyety.

§. 3. Wysokość dziennej płacy czyli dyet wyznacza się:

- a) dla Marszałka krajowego 15 zł., dla Członków Wydziału krajowego i ich Zastępców 10 zł., dla urzędników z płacą stałą 1500 zł. w. a. i wyżej po 5 zł. w. a. na dzień;
- b) dla urzędników z płacą stałą 1000 zł. w. a. aż do 1500 zł. w. a. po 4 zł. w. a. dziennie;
- c) dla wszystkich innych urzędników i aplikantów po 3 złr. w. a. dziennie;
- d) dla dyurnistów po 2 zł. w. a. dziennie;
- e) dla sług po 1 zł. 50 ct. w. a. dziennie.

Po za obrębem granic kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem dyety liczone będą w dwójnasób.

§. 4. Dzienną płacą opędzane być mają wszystkie koszta utrzymania, t. j. wikt, pomieszkanie, opał, światło i t. d. — Gdyby zaś sprawa służbowa wymagała niezbędnie oprócz pomieszkania osobnej izby na kancelaryę, wydatek na taką izbę osobno policzony być może.

§. 5. Urzędnikowi, który wysłany w służbie za miejsce swojej posady zachorował, należy się, za udowodnieniem choroby — dzienna płaca t za czas choroby.

§. 6. Urzędnik, który z miejsca, do którego w celach urzędowych wysłany został wydała się, czy to we własnej sprawie, czy też w jakiegokolwiek innej sprawie nieurzędowej, traci przez czas wydalenia się dzienną płacę, a nadto staje się odpowiedzialnym za samowładne oddalenie się i za wynikłą szkodę.

Koszta podróży.

§. 7. Koszta podróży należą się za podróż z miejsca posady i napowrót.

§. 8. W podróży należy używać przedewszystkiem kolei żelaznych lub statków parowych, a tylko tam, gdzie tych środków komunikacyi nie ma, można użyć koni.

§. 9. Za podróż koleją żelazną należy się:

- a) Marszałkowi krajowemu, Członkom Wydziału krajowego i ich Zastępcom I. klasa;
- b) urzędnikom, aplikantom i dyurnistom II. klasa;
- c) sługom III. klasa.

Za podróż statkiem parowym:

- a) Marszałkowi, Członkom Wydziału krajowego i ich Zastępcom, tudzież urzędnikom, aplikantom i dyurnistom I. klasa;
- b) sługom II. klasa.

Za podróż końmi:

- a) Marszałkowi, Członkom Wydziału krajowego, ich Zastępcom, urzędnikom, aplikantom i dyurnistom 1 złr. w. a. od mili i wynagrodzenie za myto;
- b) sługom 50 ct. w. a. od mili i wynagrodzenie za myto.

§. 10. Czy i w jakiej wysokości należy osobom w §. 1. wskazanym wynagrodzić wydatki na utrzymanie i jazdę z budynku urzędowego do miejsca urzędowania, czy to w tem samem mieście, czy też w jego bliskości, orzecze Wydział krajowy w każdym pojedynczym wypadku.

§. 11. Przy wysyłaniu urzędników do czynności urzędowych, które prawdopodobnie przez jeden miesiąc w jednym miejscu potrwać, może Wydział krajowy zamiast dziennej płacy z góry oznaczyć pewien ryczałt.

Partykularze.

§. 12. Z odbytej podróży urzędowej, należy najdalej w przeciągu trzech miesięcy po powrocie do miejsca posady, złożyć rachunek pod utratą prawa do wynagrodzenia za koszt utrzymania i podróży.

Wyjątkowo tylko może Wydział krajowy zaasynować zadawnioną kwotę, jeżeli składający rachunek udowodni, że przewłoka nie nastąpiła z jego winy.

Urzędnik, aplikant i dyurnista winien prowadzić podczas całego trwania swej misji dziennik, w którym z odwołaniem się do spisanych protokołów, dokumentów i aktów wykazać należy czynności każdego dnia przedsięwzięte.

Dziennik ten należy dołączyć do rachunku (partykularza).

§. 13. Rachunek (partykularz) zbadać:

- a) Oddział techniczny co do odległości kilometrowej, wysokości myta i czasu potrzebnego koniecznie do prac technicznych;
- b) Oddział rachunkowy co do cyfry, należytości za podróż i co do czasu potrzebnego koniecznie do prac rachunkowych.

Co do innych czynności, wyłoży Szef departamentu odnośnego swoje zdanie wraz z swoją opinią nad zdaniem oddziału technicznego i rachunkowego i przedłoży sprawę z odpowiednim wnioskiem Radzie Wydziału krajowego do powzięcia decyzji.

Tylko za czas koniecznie potrzebny do gruntownego i ostatecznego zakończenia sprawy, może być przyznana dzienna płaca.

Zaliczki.

§. 14. Na rachunek dziennej płacy i kosztów podróży można asynować czy to przed rozpoczętą podróżą, czy w czasie trwania misyi, czy też po powrocie — stosowną zaliczkę.

Jeżeli wydalenie się w sprawie urzędowej trwa dłużej, można dawać zaliczki ponownie.

§. 15. Przepisami tymi uchylone zostają wszelkie dotychczas w tym przedmiocie wydane rozporządzenia.

1. The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem. It is shown that the problem is of great importance in the theory of the differential equations of the second order. The problem is to find the general solution of the differential equation of the second order, which is linear in the second derivatives of the unknown function. The problem is solved by the method of the variation of the constants. The method consists in finding a particular solution of the homogeneous equation and then finding the general solution of the inhomogeneous equation by the method of the variation of the constants.

2. The second part of the paper is devoted to a detailed discussion of the method of the variation of the constants.

In the second part of the paper, the method of the variation of the constants is applied to the differential equation of the second order, which is linear in the second derivatives of the unknown function. The method consists in finding a particular solution of the homogeneous equation and then finding the general solution of the inhomogeneous equation by the method of the variation of the constants. The method is applied to the differential equation of the second order, which is linear in the second derivatives of the unknown function. The method consists in finding a particular solution of the homogeneous equation and then finding the general solution of the inhomogeneous equation by the method of the variation of the constants. The method is applied to the differential equation of the second order, which is linear in the second derivatives of the unknown function. The method consists in finding a particular solution of the homogeneous equation and then finding the general solution of the inhomogeneous equation by the method of the variation of the constants.

3. The third part of the paper is devoted to a detailed discussion of the method of the variation of the constants.

In the third part of the paper, the method of the variation of the constants is applied to the differential equation of the second order, which is linear in the second derivatives of the unknown function. The method consists in finding a particular solution of the homogeneous equation and then finding the general solution of the inhomogeneous equation by the method of the variation of the constants. The method is applied to the differential equation of the second order, which is linear in the second derivatives of the unknown function. The method consists in finding a particular solution of the homogeneous equation and then finding the general solution of the inhomogeneous equation by the method of the variation of the constants. The method is applied to the differential equation of the second order, which is linear in the second derivatives of the unknown function. The method consists in finding a particular solution of the homogeneous equation and then finding the general solution of the inhomogeneous equation by the method of the variation of the constants.